

jeg jo ikke fejle — henregner sig til Oppositionen. Efter min Mening vil der, naar Lovforslaget bliver til Lov i den Skikkelse, som er foreslaaet, derved fremkomme en Ordning, som vil være tilfredsstillende, og jeg tror med saa megen mere Ret at kunne sige dette, som det vil være netop den samme Ordning, som man uden for København har i det øvrige Land, og som man der har fundet tilfredsstillende og befinder sig vel ved.

Ordføreren (Tang): Vi have jo alle hørt her i Dag, at den højtærede Justitsminister holder paa den offentlige Prostitution, og at han ikke ser, hvordan vi skulle komme ud af den, og hvor vi skulle faa noget, der er bedre. Altsaa, enhver, der stemmer for Dagsordenen og for at henvise Sagen til ham, holder paa, at den offentlige Prostitution bliver staaende. Jeg tilraader altsaa at stemme imod Dagsordenen.

Kalkenstjerne: Jeg skal straks overfor den ærede Ordførers sidste Bemærkning sige, at det er jo en fuldstændig Fejltagelse. Naar Folketinget vedtager en Dagsorden, der opfordrer Justitsministeren til at gøre Skridt til en Forandring i de nuværende Forhold, saa opfordrer man ikke Justitsministeren til at opretholde den offentlige Prostitution. Det er Begrebsforvirring og slet ikke andet. Naar jeg først paa et saaledent Stadium af Forhandlingerne er fremkommen med denne Dagsorden — det maa jo sikkert være de allerfleste af Tinget bekendt, at der baade i Nar og i de foregaaende Nar har været en meget almindelig Stemning for, at man skulde ende denne Sag med en Dagsorden — ligger det simpelt hen deri, at særlig det ærede Medlem fra Kallundborg (N. Sørensen), men ogsaa den ærede Ordfører ved forskellige Afbrudelser over for den Motivering, med hvilken jeg mente man kunde jende dette Forslag over til Lands tinget, erklærede, at det kunde de aldeles ikke gaa ind paa. Naar man ikke kunde faa Lov til det, naar man altsaa vil lægge en helt anden Mening ind i vor Afstemning, kan jeg i hvert Fald for mit Vedkommende ikke være tjent med at tage Del i en saadan Afstemning. Det er derfor, jeg har indbragt denne Dagsorden, og jeg tror ved-

varende, at det er det bedste praktiske Skridt, man kan gøre for at naa til en virkelig Reform i denne Sag. Justitsministeren har jo forskellige Bøje at gaa. Naar Folketinget har udtalt sit Ønske gennem en saadan Dagsorden, har Ministeren forskellige Bøje, ad hvilke han kan gaa for at staffe denne Sag overvejet og undersøgt saaledes, at vi næste Nar kunde staa med et bedre Materiale og et bedre Grundlag til virkelig at tage Sagen op til Drøftelse, thi jeg føler mig vedblivende fuldt forvissset om, at selv om det ærede Medlem fra Kallundborg (N. Sørensen) og den ærede Ordfører mene, at det Forslag, de nu stille, i Virkeligheden kan blive til Lov og at det i det praktiske Liv vil vise sig gennemførligt og heldigt, saa mener Flertallet af dette Tings Medlemmer det sikkert ikke.

N. S. Larsen: Jeg vil tillade mig at tilraade ærede Medlemmer at stemme mod den foreslaaede Dagsorden. Den ærede Forslagsstiller gjorde det jo tilstrækkelig klart ved Sagens 2den Behandling, hvor han tog sit Standpunkt. Han stillede den Gang et Forslag, som — hvad jeg tillod mig nærmere at udvikle — gif ud paa at gøre Tilstanden langt værre, end den allerede nu er. Jeg betragter den foreslaaede Dagsorden som et nyt Udtryk for den samme Tankegang og kan derfor umulig stemme for den. Jeg udtalte ved 2den Behandling som min Opfattelse af Udvalgsflertallets Forslag, at det peger i den rigtige Retning, og derfor kan jeg stemme for det. Jeg ser i dette Forslag et Udtryk for det Standpunkt, som jeg vil haabe, det skal vise sig, er dette Tings Standpunkt, at vi ønske at blive al offentlig, lovbestyttet Prostitution kvit. Jeg tilraader derfor at stemme for Forslaget. Vel nærer jeg ikke store Forhaabninger om, at der i denne Samling vil komme et Resultat ud deraf, men jeg tror, det er et Forslag, som utvetydigt viser, i hvilken Retning vi ønske, at den attraaede Reform skal gaa.

Tauber: Naar jeg agter at stemme mod den foreslaaede Dagsorden, er det, fordi jeg ønske, at denne Sag skal bringes til et Resultat, som efter min Mening kan bringe det, som Folketinget kan ønske. Det